

Zarządzeniem z dnia 23 października 2013 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Gliwicach zwrócił pozew J. J.. Powód nie uzupełnił braków formalnych pozwu w terminie. Odpowiadając na wezwanie do uzupełnienia braków, pełnomocnik powoda w piśmie z 16 października 2013 r. wskazał bowiem m.in., że nie ma podstaw do wzywania powoda do uzupełnienia okoliczności faktycznych, gdyż w pozwie powód określił okoliczności faktyczne pozwalające wystarczająco określić podstawę faktyczną powództwa, skoro wskazał czynności sądów albo innych organów w każdej z powołanych spraw, które zostały dokonane opieszale oraz poniesioną przez siebie szkodę niemajątkową i związek przyczynowy pomiędzy niezgodnymi z prawem (opieszalymi) czynnościami sądów albo innych organów a poniesioną szkodą.

W zażaleniu powód domagał się uchylenia zaskarżonego zarządzenia, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że pozew zawierał braki formalne, a także, że braki formalne nie zostały uzupełnione w terminie. Nadto pełnomocnik powoda wniósł o przyznanie mu kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu, której koszty nie zostały opłacone ani w całości, ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód nie uzupełnił braków formalnych pozwu, nie wskazał bowiem okresu, w jakim miało dojść do przewlekłości postępowania w poszczególnych sprawach oraz konkretnych czynności, które uważa za niezgodne z prawem i pozostające w związku przyczynowym ze szkodą, której naprawienia domagał się. Złożenie przez pełnomocnika powoda wniosków dowodowych nie jest jednak wypełnieniem tego obowiązku, gdyż podania podstawy faktycznej żądania nie zastąpi dołączenie do akt niniejszej sprawy akt spraw, na jakie powołuje się powód, który nie wskazał, jakie z załączonych dokumentów i w jakim zakresie stanowią poparcie okoliczności przytoczonych w pozwie.

W związku z powyższym zarządzenie o zwrocie pozwu (wydane w oparciu o art. 130 § 1 i § 2 k.p.c.) jest prawidłowe.

Z tej przyczyny, na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 398 k.p.c., Sąd orzekł, jak w sentencji.

Postanowienie o sprostowaniu wydano na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c.

O nieuiszczonych kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu Sąd orzekł w oparciu o art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.) w związku z § 2 i § 3 w związku z § 19, § 20 oraz § 6 pkt 6 w związku z § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 461).